

[Eiler Jensen.]

som det er mit partis forslag til ændringer i lærlingeloven, der har givet anledning til den foreliggende lovændring.

Det, der her foreslås, betyder, at der fremtidig skal gives lærlinge 3 ugers ferie, og man er enig om, at de øvrige spørgsmål, der er rejst — som den højtærede minister allerede har sagt —, skal henvises til behandling i lærlingekommissionen, og at man med hensyn til dem vil afvente resultatet af denne kommissions arbejde. Det betyder, at den ændrede ferie skal indføres i lærlingekontrakterne, og det må formentlig også betyde, at de overenskomster, som indeholder afsnit vedrørende lærlingeferie, bringes i overensstemmelse med lovændringen, så at overenskomstbestemmelserne ikke bliver ringere end lovens bestemmelser på dette område.

Der står i lovforslaget, at de 3 ugers ferie i det væsentlige skal lægges på samme måde som ferien for voksne arbejdere — ja, det er ikke udtrykt med de ord, men det er meningen. Det vil sige, at de 2 uger skal ligge om sommeren. Men her er der med hensyn til tidsrummet en afvigelse, idet der står, at de 14 dage skal falde i tiden fra 1. maj til 15. september. Det burde formentlig være som i ferieloven: fra 2. maj til 30. september. Det er vist en overlevering fra den hidtidige regel i lærlingeloven, men det turde være praktisk for alle parter, om der kunne komme til at gælde samme regel for lærlinge som for andre arbejdere, og jeg henstiller til ministeren at foreslå en ændring, så at der kommer til at stå: fra 2. maj til 30. september.

Iøvrigt skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse.

Melchior Kjeldsen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget, således som det foreligger, idet jeg dog gerne vil knytte et par bemærkninger til det.

Sådan som det har formet sig, synes jeg egentlig, det foreliggende lovforslag er ret overflødigt, idet så godt som samtlige lærlinge allerede er sikret 3 ugers ferie ad kollektiv vej. Der er ikke mere end 0,8 pct. af

lærlingene, som ikke har kollektiv overenskomst med deres læremestre angående dette spørgsmål, så jeg synes ærlig talt, at lovforslaget er ret overflødigt. Men nu er det altså på dagsordenen, og det er da naturligt at stemme for det.

Der er kun en enkelt ting, jeg ønsker at gøre opmærksom på. Der står ikke noget om, hvornår loven skal træde i kraft, men jeg går ud fra, at det vel også ordner sig.

Bonet: Såfremt det foreliggende lovforslag havde omhandlet alle de spørgsmål, som det lovforslag, der blev fremsat i folketinget den 16. oktober 1952, omfattede, havde der været grund til at drøfte sagen i et udvalg; men således som det nu foreligger, drejer det sig jo kun om at give lærlingene den samme ferie, som de voksne arbejdere har, og vi fra vor side synes, det er naturligt, at de får det — selvom det, som den ærede foregående taler sagde, måske kun er et fåtal, der ikke allerede har det. Vi mener derfor ikke, der er grund til nærmere drøftelse i udvalg.

Den henstilling, som det ærede medlem hr. Eiler Jensen rettede om tidspunktet for de 14 dages ferie, går jeg ud fra den højtærede minister kan tiltræde, så også dette kan vel ordnes uden udvalgsbehandling.

Jeg tillader mig derfor på mit partis vegne at anbefale lovforslaget til hurtig gennemførelse i det høje ting.

Axel Christensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Den bestemmelse i lovforslaget, som går ud på i fremtiden at forhøje kostpengene, vil næppe betyde nogen væsentlig ændring i praksis, da man sikkert indenfor alle fag har fulgt med dyrtiden og har ydet lærlingene en mere passende godtgørelse end den, der er fastsat i loven af 7. maj 1937.

Angående ferietidens forlængelse, i lighed med hvad der i stor udstrækning er gennemført for svendenes vedkommende i fagene, vil jeg gerne sige, at dette spørgsmål nu nærmest er rejst og imødekommet af industriens folk; men håndværket og in-